

Bludičky.

Roman od

Jana Křiváky.

Policajt zaklel. — "Už je ten tam! Zabíh! Někam tuhle do vlnic." ukazoval ke spustlým vlnicím, jež tehdy ještě letenské svahy zarůstaly. "A tam ho nechytí!"

"Proč ho honíte?" osměřila se Celestina k otázce.

Strážník pohlédl na ni zpytavě a poznal, že má před sebou opravdovou dámu, odvětil s nádechem uctivosti otázku: "Znáji ho, prosím?"

"Neznám!" odpověděla.

"Tak na nich zebrať!"

"Ani nepromluvil. Nevím, co chtěl."

"Nepromluvil, protože neměl času. Je to vagabund, flamendr nějaký. Tady v příkopech přespává noci, zebrať a kradie. Dají si pozor na něj."

Po těch slovech kráček volněji směřoval, kudy by viděl mladíka zmizet a Celestina hluboko vzrušena, brala se k domovu.

Setkání to mračně ji otrásl. Poznalať mžikem oka onoho mladíka, jehož byla spatřila tehdy ve své nemoci. A také on ji byl poznal... Vzpomněla na jeho bledou tvář, v níž zračilo se utrpení, žal, ale zároveň eosi, co odpuzovalo a skoro hrůzou ji naplňovalo. Vzpomněla, že ten jeho pohled dlouho, dlouho ještě po ozdravení ji pronásledoval — Věděla již od Fortina, že ten člověk je nepochoybně zlodějem, nyní slyšela skoro potvrzení toho od policajta a viděla, že ten člověk před ním přechal. A přece nedovedla ho odsouditi, ba cítila něco více než jen pouhou soustrast.

A on — on ji poznal! A ten jeho divný výkřik!

Dole ve městě, když kráček kolem kasáren pod Brusnou, otočila se náhodou a tu se jí zdálo, že ho opět zahlédla. Stopoval ji tedy, uniknuv šťastně strážníkovi — A nyní se před ní skrýl. Co jí asi chtěl!

Vystrašena došla do svého bytu. Teprve večer odvážila se z domu, aby nakoupila některé potřeby, a tu v Mostecké ulici srazila se s ním — Stanul před ní, pozdravil ji uctivě smeknutím klobouku a — mlčel, jakoby čekal na její rozkazy.

"Kdo jste?" zvykla se Celestina pracně k otázce. "Proč mne pronásledujete?"

"Proč? Proč?" opakoval mladík jako ve snách. "Jmenuji se Javor — počal ale nedomluvil. Nedaleko zjevila se při svitu lampy postava policajta. Snad byl to týž, který ho ráno byl pronásledoval, snad jiný. Bylo lze rozoznati jen bílé remení, skřížčené na prsou, a vysokou čepici. Mladík při spatření tohoto strážce veřejného pořádku řekl jen "Přijdu jindy" a rychle zmizel ve stínu mostecké věže.

Druhého dne po noci, kterouž opět prohledá zmiatána jsouc domněnkami a obavami, Celestina o známila hraběti, že nabídku jeho přijímá a na cestu do Itálie se s ním vydá. Temně jakési tušení, že předejde velkému zlu, vzdálil se Prahy, způsobilo toto rozhodnutí. A o den později Celestina zmizela, zakázavši své přítelkyni, aby prozradila, kam se ubírá. I starému Gruenseichovi byla uložila, aby mlčel, ale ten toho nedovedl. Mladá dívka, ubírající se na cesty se starým pámem a k tomu kavalírem, to bylo něco příliš zajímavého, než aby byl se o tom nezmínil aspoň lidem o umění se zajímanjícím.

Takovým způsobem dozvěděl se o věci i Fortin. Ale nedovedl Celestina podezřívati z něčeho nečestného, dotkla se ho ta zpráva přece jen velmi nemile. A když pak strhal tak rychle pouto, jež s Lotkou Elbingovou bylo ho spjalo, a postava Celestina znovu se mu častěji do mysli vtrácela, cítil, že mu ta věc hrozně není. I když dříve nehrozilo nebezpečí od hraběte, jehož etilhodně stáří zapuzovalo všechny obavy, vězele nebezpečí ve společnosti, do níž starý kavalír svou chrámku zajisté uvádě.

Fortin zakoušel tak na sobě pravdivost známého francouzského výroku, že člověk rád se vrací ku své první lásce. Vyšel z Prahy s pevným přesvědčením, že již je nadobro vyhojen z té neblahé choroby — lásky, které se byl tak dlouho vyhýbal a již na konci přece jen podléhl. Lotka zapudila Celestina, a když pak sama stula se nemožnou, myslil, že je po všem. Ale klamal se, neboť duše jednou rozzněná příznivostí již nemesla.

Bránil se tím myšlénkám, horlivou činností chtěl je zapuditi, leč marně.

A hořel se sám na sebe, vída, že se mu dílo jeho nedaří. Přičítal vinnu sobě, že máje se posvětili děla velké ideji, zabývá se v umělosti obrazem ženy a znesvětuje se tužbami po jejím objeti.

Putoval od města k městu dle plánu Brozanským mu daného, hledal lidi, jež by byl měl nadchnouti pro velké dílo, ale nenašel jich. Znaven a bez výsledku vrátil se po čtrnácti dnech zase ku Praze, kamž ho Brozanský volal.

XXXVI.

V tichém parku, obklopujícím letohrádek, jenž byl jedním z letních sídel bohatého kavalíra, přízněvce Celestina, našla dívka, opustivši na rychlo Prahu, své útočiště. Starý pán, jenž byl přeceňoval své síly, několik dnů před zamýšleným odjezdem ochuravěl. A poněvadž Celestina v Praze již zůstati nechtěla a sama na cestu vydati se též nemohla, nabídl jí hrabě, aby vyčkala jeho uzdravení v samotě jeho tou dobou opuštěného letního sídla.

Celestina nabídka ta přijala volice vřod. Události posledních dnů, rozloučení s Fortinem a pak vědomí, že dvěma muži, jejich obou se bála, je pronásledována, mračně ji rozrušilo. Potřebovala klidu a toho nalézti doufala v útulném a snivém zátíší.

Na starém letohrádku, majíc k své poslze myslivce a jeho ženu, dobré a sličné lidi, oddávala se své práci a svému snění.

Zde v starém parku, plném velikánů stromů a různých pomníčků, jak předešlou dobu romanticky jimi panská sídla byla zdobila, nacházela dosti vhodných předmětů k svým studiím. Ale v těch tichých zákoutích, plných tajemného šera a omamující vůně jasmínu i různých květin, ještě raději sedávala, obírajíc se svými vzpomínkami.

Myslíla často na Fortina, jehož obraz hluboko v duši jí utkvěl, o zářen obdivu, vděčnosti a láskou, již k němu pociťovala. Ale byla to již láska klidná, láska sestry, jak sama sobě pravila. Nechtěla již k němu žádné trpkosti proto, že ve chvílích, kdy již již byla by mu padla do náručí, takřka ji odstrčil, se slovy: sestrou a bratrem, ničím více!

Celestina pociťovala, že Fortin v mysli její již nezastupuje místo sám, že se o ně dělí s jiným, a tímto jiným byl — onen mladý muž, jehož pohled byl jí nezapomenutelným.

Stokrát, tisíckrát za posledních dnů opakovala si, že jest nepochoybně nehoden, aby na něho myslila. Ale vždy zase vtrácela se jí víra, že je spíše nešťasten, než nehoden. Přičiny, takto věřiti, měla dost v tom, že i on patrně na ni myslil, že ji miloval.

Celestina cítila, že to přišlo na ni jako blesk. — Ne pomalu se tu vyvíjela náklonnost, jako k Fortinovi, rázem, jako když blesk člověka oslní, podmanil ji on téma svými očima.

Nechtěla na něho mysliti. — Byl člověk spustlý, vagabund, snad došla zlodějí! A přece — o hrůzo — když tak někdy zadumána seděla nad prázdňným papírem a škrtila na něm úhlem nebo tužkou, spatřila pojednou, kterak z bílé chochy papírů vyzírá na ni hluboké, jiskrné oko, sálající divokou, nezkrivenou vášní, oko plné lásky.

Seděla tak Celestina i dnes v tichém altánku v nejzašším konci parku, kde se cítila naprosto bezpečnou i před těmi dobrými lidmi, kteří jí svou společnost vnucovali, myslíce, že se jí tak zavděčí.

Slnce již chýlilo se za obzor, nastávalo ono tajemné pološero, v jehož libezném dechu květu a jímavém zpěvu ptáků tak rád člověk odkládá všechny práce, aby pohrozil se ve své vlastní já.

Celestina, zabrána v myšlenky, náhle byla vyrušena jakýmsi šramotem. Přes nízkou zeď parku přešel muž, jenž tam byl zdlouho stál a dychtivým okem pohlížel po díve. Chvatně pokročil k ní a dříve než pozvedla hlavu, stál na několik kroků před ní, mohl klobouk netivě smeknutí.

Spatřivši ho, tak náhle před sebou, Celestina vyrazila ze sebe výkřik úžas, leknutí i radosti.

"Vy?" vykřikla, nemohouc více z hrdla vypravit.

Mladý muž stál zde jako člověk čekající ortel smrti. Pohlížel na ni očima, z nichž vyhlížela prosba i naděje.

"Já," řekl konečně.

Nastala chvílka mlčení. Celestina i mladík sbírali všechny své síly k dalšímu hovoru.

"Proč přicházíte? Proč mne pronásledujete až sem?" optala se konečně dívka.

"Což je opravdu třeba, abych vám to teprve sám říkal? Což není již vřivý v lásku ve světě, že byste byla nevyvedla ji doudz z mých očí?"

Celestina opanovavši se nadobro, vzhopila se hrdě a vztýčila se před mladým mužem.

"Jakým právem mluvíte vy přede mnou o lásce? — Vy, jenž —"

"Jenž jste tak nešťasten, chtěla jste říci!" vpadl jí mladík do řeči.

Celestina byla netušeným tím obratem zmatena. "Nešťasten — řekl jste!" pokračovala již mírněji. "A nejste vy sám strážcem toho, co nazýváte svým neštěstím?"

"Modlil jsem se k vám, vzýval jsem vás jako světělku," odvětil jí hlasem vroucnosti a spolu výčitky, "a nyní shledávám vás tak ne-spravedlivou, že odsuzuji, aniž byste byla vyslechla."

Snad za jiných okolností byl by mladík již aspoň odpor Celestina překonal tak, aby ho byla vyslechla. Ale takto jeho sešatratý obličej, který na vychrtlé postavě jen více, nemínil se s účinkem. Celestina byla přece jen žena, a ta vždy usuzuje především podle úspěchu nebo podle zevnějšku.

"Věřím vám, neodsuzuji vás," odpověděla. "Ale tím je již také vše řečeno, co my dva si říci můžeme."

"Vy mne vyháňáte?"

"Řekla jsem vám již: nemám, co bych já vám pověděti měla a nechtěl od vás něčeho slyšeti. Necheťte odejiti vy, pak odejdu já."

Po těch slovech chtěla se Celestina vzdáliti. Ale mladý muž zastoupil jí cestu, kleš před ní k zemi dříve nežli mohla ustoupiti, objal její kolena.

"Odejiti!" volal polosilen. "Ne, nepustím vás! A kdybych měl tu chvílku životem svým zaplatiti, a kdyby měl svět se sbořiti a zahubit ve svých troskách mne i vás, nepustím —"

Celestiny zmocnila se hrůza před tímto člověkem, jenž skutečně byl jako smyslů zbaven. Úzkost došla jí síly, tak že se mu vydrala z rukou a odstrčivši ho mosenou rannou do prsou, chtěla přeběhnout. Ale mladík skočil za ní, jako když dravá selma na kořist svou se vrhá, a nechal jí do náručí.

"Co je mi život —" sápal.

"Pomoc! Pomoc!" volala Celestina zoufale s nappjetím všech sil. Křičela tak skoro jen proto, aby snad útočníka zastrašila. Vědělať, že je příliš vzdálena letohrádku, než aby jí někdo slyšeti a na pomoc přiběhnouti mohl.

V tom okamžiku však knítil se na nízké zdi parku temný stín, jakýs muž dvěma skoky přiběhl se k besídce a popadnuv útočníka za límec kabátu, strhl ho k zemi tak prudce, že i Celestina zavrávorala a padla.

Překvapený, křikem zruřivosti, vzhopil se se země a vrhl se mu přičožího. Dříve než ten mohl se brániti, zasadil mu pěsti tak mosenou rannu, že nenadálý ochránce s výkřikem klesl k zemi. Ale v témž okamžiku poznala i Celestina muže, jenž tak náhle byl jí přispěl na pomoc.

"Fortine! Arnošte!" vykřikla, vřehajíc se k omráčenému.

Při výkřiku tom rázem mladého násilníka spadly a tváře jeho pokrýla smrtelná bledost. Ale brzy vzpamatoval se, a dříve než se Celestina po něm obrátila, zmizel.

Za hodinu na to v pokoji, kam ho byli přenesli, otevřel Fortin oči.

"Kde to jsem?" ptal se mdlým hlasem.

"U svých přátel," odpověděla dívka. "Ale ticho, nemluvte, jste příliš zemdlen —"

"Celestino, to vy!"

"Já! Podruhé již jste mne zachránili, ale tentokrát byste to byl málem zaplatil životem."

"Ale nechápu to vše," mřvil, zvedaje se na loži.

Pokračování

Obyčejné věci — Dosvědění jsou v nynější době obyčejnou věcí u každého lékaře, jenž je na prodej. Některá dosvědění jsou více přirovnání než jiná. Nejvíce přirovnání jsou dosvědění o přednosti nějakého léku, zajisté by bylo zrovna z vašeho sousedství.

Majitelé Dra. Petra Hoboka zajisté mohou vám je podati, zajímate-li se — zkuste to — dopište si oň.

Adresujte: Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Karel J. Knězáček,

vlastní moderně zařízený a hojně zásobený

grocery obchod

v č. 1401 — roh 14. a William ul.

V obchodě tomto naleznete úplně výběr všeho zboží groceryho. Různé chutné ovoce, jakož i veliká zelenina vždy k dostání. Váha dobrá, ceny mírné a co hlavněho u Knězáčků nehledí se na nějaký ten přívaček. Navštivte jej jednou a jistě že podruhé přijдете zase. Zboží na požádání se též dováží. Za vzornou obsluhu a úplné uspokojení radí

51x3m KAREL J. KNĚZÁČEK.

Dr. F. H. Kučera

český lékař a ranbojč

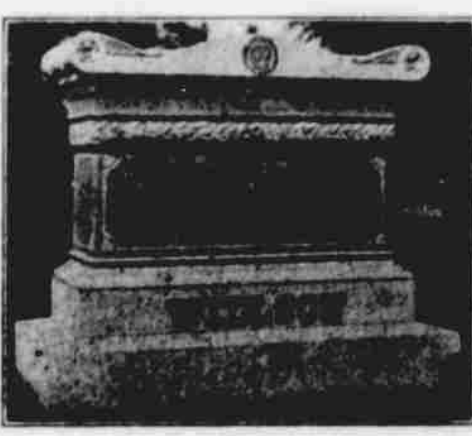
VE VEEDIGRE, NEB. V každé době a do okolí jede na ex volání. 39ř Farmerský telefon v úřadovně. Jest hotov posloužiti krajanům!

ARGO

Gloss Starch

OTEVŘENÝ skrob sbírá prach a smeti pod pultem groceristy-a náslekm toho prádlo je sedé-bílé nebo žluté. ARGO je přesný skrob pro každou práci potřeby — ku teplému i studenému skrobení. Kupte si čistý ARGO balíček, 5c.

Frank Svoboda,

umělecký závod

POMNÍKOVÝ

11. a William ul., Omaha, Neb.

Jelikož jsem zakoupil nové místo na jižní 13. ulici a budu se toto jaro stěhovat, vyprodávám celý sklad pomníků na 11. ulici úplně pod cenu. Přijďte si vybrat, dokud zábrha stáří, neb mi píte. Telefon Douglas 3444.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

prodává ve velkém Tlačené, vyráběné a lakované plechové nářadí. — Cinovaný plech, lezezný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střešné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Str. Omaha, Neb.

Číslo 1005. — Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a léčích ze dne 30. června, 1906.

POSILNĚTE svoji soustavu.

Musíte býti mladí duševně i tělesně, chcete-li si udržeti svoji sílu. Když vaše životní síla jest vyčerpána, když celá vaše nervová soustava jest porouchána, nečekejte na nemoc, nýbrž počněte ihned užívati

Severův Nervoton.

Přinese vám klidný spánek, dodá pevných nervů, jasné mysli a nervové síly. Odporněn pro sešlání slabých a znovu dodání sil přepracovaným, léčiti nespavost a naponáhati při chudokrevnosti, pomoci lidem nervosným a posiliti v stáří. Cena \$1.00.

Pomohl a vyléčil.

Slečna M. Figerlee, 519 East 64th St., New York City, psala nám před nedávem: "Severův Nervoton jest vetice dobrý lék. Před třemi roky jeden člen naší rodiny onemocněl na nervové vysílení a Nervoton vyléčil onu osobu, když již domácí lékař nemohl dodatí úlevy."

Na prodej v lékárnách. Ptejte se po Severových léčích. Neberte jiných.

Čtyři dávky.

Pan Prant, Coufal, Garwin, Minn., nám píše: "Chei Vám oznámiti, že

Severův Silitel ledvin a jater

osvědčil se u nás velice uspokojivě. Po čtyřech dávkách cítil jsem se o mnoho lépe a po využití půl láhve byl jsem úplně vyléčen." Podobně dopíše dočetel nás dříve. Dokazují, že tento lék jest vetice osvědčeným při chorobách ledvin a jater, močového ústrojí, při bolestech v zádech, nohou, atd. Cena 50c a \$1.00.

Čtrnáct dní

a vyrážka zmizela. To jest, co píše pan Ant. Kašák, W. Willington, Conn.

Severův Krvečistitel

a Severova Mast proti svrabu a vyrážkám o svoběly se znamenitě. Vyrážka zmizela ve dvou týdních a teď mám kůži úplně hladkou. Jsem tomu velmi povděčen, že mohu léky Vase odporůvati." — Severův Krvečistitel \$1.00. Severova Mast proti svrabu a vyrážkám 50 centů. — Zkuste je!

Lékařská porada zdarma.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA